

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXVIII. Die Avgvsti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

I O A N N E S
NAVES. COAD.

Hispanus
Cerundus
17. August.
1603. xstat.
10. Soc. 21.

Hamil.

Hispanus
in Philippis
nis. 17. Aug.
1603. xstat.
37. Soc. 17.

Mors.

Zelus.

Obed.

Charitas.

DE hoc in heroibus & victimis charitatis hunc in mundum scripsi: Iohannes Naves è 50. vita annis vnum ac viginti in Societate meruit; ad omnia Coadiutorum officia & artes ac virtutes insigniter ut idoneus, ita promptus, eaque insigni cum quadam eminentia executus, seu ad fabricam seu ad currus aut colendam terram foris, sive ad sacrarię, valetudinarij, culinę aut quævis alia munia vocaretur. Magnum superiorum leumentum fuit, cum in obsidionis ærumnis Tarragonenses socios in sudore vultus sui (ut erat ad horti quoque cultionem egregius) sustentauit, omnibus officiis erga omnes amanter prolixus. Coadiutorum norma & clarissimum documentum dicebatur. Nunquam retro, quod aiunt, humore (cui obnoxia sunt nonnunquam ingenia nonnullorum) afflatus, semper sibi presentis ac sui potens erat quocumque loco vel tempore illius opera quæretur; adeò non erat opus dextrè molliora tempora obseruare, quibus illi esset aliquid imponendum. Planè omnium horarum vir erat, ad omne obedientię & charitatis ingenuum factus ac faciens omnia. Domi noxiū virus duos prostrauerat. His Iohannes

tam effusè, amanter hilariterque adfuit assiduus, vt fræno eguerit, ne se perderet suo illo tam dulci velut æstro percitus & abreptus. Noctes diebus continenter iungens vigiles ac laboriosas, dicebat se quiescere non posse usque dum chara illa capita suis ipse manibus conderet. Ægrorum alter caibonem pestiferum in collo, alter in tibia habuit. Vtrumque vlcus eodem loco ab utroque traxit Iohannis collum ac tibia, oculorum altero lachrymatione continuâ gurtis perpetuis manante. Cum patres illo suo periculo afflictos videret, ad eas S.P.N. Ignatij, quas ipse in obscuero suo conclaui habebat reliquias supplex accedit, & vt S.P. filiorum misereretur flangeret eadem repctens sibi videre vi-sus est splendorem instar hominis è reliquiis erumpere, sequé illo circumdari, totumque intime perfundi lætiatiā solidā, tenerā, admirandā. Tum dolor omnis, & colli vlcus abstitit, & somnus redit, solo tibiæ vlcere in alterum diem relicto indice beneficij diuinitus accepti: quod tamen etiam euanvit: & Iohannes ex integro incolumis hortum percoluit, donec lætiatarum plenus iterum se peste æstuare aduertit & Sacramentis procuratus 27. Augusti, horâ noctis 10. in lucem æternam excessit, cum ante 15 diem eadem hora se lumine illo è S.P. Ignatij lipsanis erumpente vestitum vidisset, ut dixi.

S.P. Ignat.

XXVII. DIE AVGUSTI.

P. M I C H A E L
DE VRREA.

28. August.
Hispanus in
Peru. 1597.
xstat. 42.

IN Peruvium anno 1585. traiecit duo gentis idiomata confessim perdidi-

cit. Rectoris officium cum lachrymis deprecatus, paupertatem impensè amans, angulum pro cubiculo habuit quod illum vix caperet, atque in quo, ob loci humilitatem, erectus stare non posset. Reliquarum virtutum diues cùm

Paupertas.

P. LAURENTIVS

PRATANVS.

cum esset super alias dittior fuit seuerā in se asperitate ac humilitate. Ci-
bus illi herbae, & radices, lectus in far-
mentis, quotidiana, & cruenta flagel-
latio; nulla humana solaria in ærum-
nis. Anno 1596. ad Ciuncas primus ē
Societate destinatus, quotidie se cruē-
tabat, aliisque corpus macerandi mo-
dis animum excolebat, parabatque ar-
duæ illi expeditioni. Ciuncarum fines
per asperissima montium, fluminum,
siluarumque ingressus, *Te Deum lau-*
danius Deo dixit; vnicus in illa bar-
barie; quæ tamen est vibani vt cum
que genij, & capacis ac non inuiti ad
meliora, sed æquo retinentioris veter-
rum superstitionum, quas exuere ra-
rum atque per difficile est. Auis, ido-
lum versicoloribus pennis varium, il-
lis erat in pretio atque cultu. Illud
quia deiecit Michaël, displicuit etiam
illi Dynastæ à quo præcipue amaba-
tur. Eam ob causam Caciquij ligatis
acinacibus illum, alter profundè in ca-
pite, alter in facie, vulnerauit: vnde
mors breui consecuta; illo interea pro-
iis orante à quibus fuerat sic concisus.
Affirmauere indigenæ, motam postea
terram fatiscentem in rimas, eueris
nonnullis prædiis; & visa perspè lu-
mina quæ nocte intempestâ tumulo
incubabant, fuso plurimo circumqua-
que splendore; atque nebula nonnun-
quam inde surgente, ac se per eam re-
gionem expandente. Eum qui eius ossa
exarare parabat, nebula inde repente
prorumpens absterruit. Sicarij comef-
fantes plerique à leonibus, atque ti-
gridibus è lacu erumpentibus discer-
pti: superstites alij, qui fugâ sibi con-
suluerant, odio ab aliis habitu, lapidi-
bus appetiti, deinde in vico suo lepra
pestilente absumpti sunt; adeò vt ne-
mo iam eorum qui necis autores fue-
rant superesset. Corpus tandem hono-
rifice translatum est.

*Avis idolū.**Fides.**Mors.*

VIr fuit candidi & ad sacros labo-
res nati ingenij. Praclarum sui
specimen dedit in castris Catholicis:
in quibus contractâ luce Ruremundam
deportatus extremū diem vixit. Prä-
fecta Virginum nosocomio istic ser-
uientum, quæ Societatem vix modi-
cè, Patrem Pratanum planè non no-
uerat, per quietem vidit duos Noſo-
comium ingressos eorumque alterum
pallidum fert roſeo coronatum, v-
terque Sacrarium ingressus est, at al-
ter inde amplius viſus non est. Postri-
diè (cum istic necdum esset Colle-
gium) Patrem Pratanum cum alio
quodam de Societate istuc adductum
vt vidiſt, hunc eum esse agnouit, quem
ferto viderat coronatum. Ibi obiit
diem Laurentius.

P. NICOLAVS

PLACEVS.

MODESTO semper & honorum fu-
gitante ingenio vir. Patientiam
in morbo tantâ ostendit quantâ ma-
iorem se in nemine conspexitse medi-
cus affirmauit. Paucis ante mortem
diebus dixit ſe à S. Augustino per quietem
visitatum. Et verò illius die re-
quieuit in pace. Post mortem Rhedonibus
matrona genere ac virtute in-
clyta dixit ſibi per quietem vocem
auditam quâ ille adscriptus cælitibus
dicebatur. Iterum post sacram syna-
xim ſumptam, eadem illum videre ſi-
bi visa est in frequenti choro cælitum
Deo laudes pangentium. Et alias non
rarò hæc eadēma P. Nicolai Rhedonibus
ad concionem olim dicentis ca-
pite columbam vidiſt ad simulacrum
Crucifixi

Columba:
Crucifixum.

Crucifixi prouolantem. Vita vero matrimoniae eiusmodi fuit, ut visis fidem faciat indubitatem.

psalmos à pœnitentiâ gradibusque dictos & B.V.coronam Quotidie manè ante omnia, vesperi post omnia, interdiu quinques visebat SS. Sacramentum, licet parum commodum illuc esset iter. Deiparam omni colebat industria, colique volebat. Tota illi corporis compositio è legum modestiæ disciplinâ profecta. Opem eius ægri quoque sensere scripsit libellos eximia pietatis plenos.

Euchay-

P. I A C O B V S

ANTONIUS GIANNIVS.

Italix Xa^m
mabare 18.
Aug. 613;
21st. 56.
Soc. 37.

Vicatio.

Fides.

Gallus
Rhotoma-
gi. 28. Aug.
1617.
Patient.
3. Augst.

Oratio.

Germanus
Treviris.
28. August.
1634. xat.
50. Soc. 32.

Castitas.

Mortific.

Oratio.

Illebaræ virginitatis ad mortem usumabare 18. I que fidelis custos præclara illius documenta præbuit contra eos à quibus tentabatur. Literis è Iaponia lectis mortis cruentæ pro fide oppetendæ desiderio accensus, vt eò eā de causâ proficii posset, Societatem petiit: atque illà impletatâ breui Goam, & Macau, denique in Iaponiam appulsus est. Literæ illius plena erant desiderio, vt in mille frusta dispergetur, aiebat autem, se martyrium non desiderio tantum, sed spe quoque complecti. Ab apparitoribus, post felices istis ab anno 1609. labores, & cauernas clam habitatas, tentus, vincitus, circumductus, præcone præeunte, probrorum plenus, at latus, 25. Augstii foueæ suspendio addictus, è pedibus pependit usque dum 28. Augstii optato agone cursum consummauit.

P. C H R I S T I A N V S

MAIOR.

Virginitati suæ tuendæ semperque seruatæ ante Societatem iam inde à teneris initam ter se quothebdomadis ad usque sanguinem flagellabat. Duobus quotidie, tribus per dies festos sacris intererat; quicquid contra obnoxie niterentur humani respectus. Tyrone, & Patres tertia probationis per annos undecim erudiuit, exemplo vim verbis addente. Inconsulto Deo nihil omnino aggrediebatur. Diuinum officium nivis humi genibus & ad syllabas singulas attentus dicebat. Item

P. L A V R E N T I V S

BARTILIVS.

Fuit hic vir inter prima documenta religiosæ solidæque pietatis, ac rectionis. Collegia & Prouinciam gubernauit: neque tam cubiculum suum ab ullo administratore componi curariue voluit; humilia, inquiens, officia nunquam sunt deponenda. Secundâ post diuidiam noctem horâ visus est domu obire & præ singulorum cubiculorum foribus genua humili ponere ac pro sociis impensè orare. Gubernabat miti quadam demissione sed citra respectus humanos. Opinio fuit Angelum adspectabili specie illi adesse cumque ad surgendum excitare. Si consuleretur, Deum consulebat, prius quam responderet. Inter orandum nescioquid in illo emicabat, quo totis viribus id quod agebat ab eo agi indicabatur. Selecta quedam è scripturâ sapè depromebat ac vibrabat interdiu, quæ ille faculas appellabat. SSS. Trinitatem piis excogitatis industriis colebat. Ad B. V. Lauretanam pedes abiit è Polonia peregrinus, in paupertate, oratione ac perpetua in seipsum seueritate. Mysteria vitæ B. V. in dies hebdomadæ partite distribuerat, ut hebdomada tota illi esset vita B. V. meditata recognita. Taceo corollas, officia, Litanias, penitum Sabatinum. Per iter cum in vigiliâ

Polonus
Smolensi.
28. August.
1635. xat.
66. Soc. 50.Humil.
Nostra.
Charitat.

Oratio.

B.V.

RR

liâ

Mortific.

liâ festi B.V. in diuersorio verberare se non posset, in syluam secessit, & officio suo constanter perfunctus est. De Societate Fratrum non nemo Smolensci occasione usus ad fornicem, ubi mortui requiescunt descendit, & è capillis P. Laurentij aliquid ad venerationem decerpit; sed nocte proxima P. Laurentius per quietem illi adfuit, & vultu seuero reprehensum iussit reponere quod accepisset. Neglexit id, phantasma somniantis ratus Coadiutor at ecce tibi nocte alterâ seueriorē P. Laurentium iterum arguentem, & reponi accepta vrgentem, simulque addentem: nescis, mi frater, quantis ego mortificationibus à Domino obtinuerim, ne vlla mei particula in veneratione esset. Recepit se fakturū hic: at postea capillos non reperit. Vilnæ in S. Ioannis Bapt. basilica post sacrum gratiis agendis coram Crucifixo intentus, in altum sublatus conspectus est. Matthiæ Sarbievio, suo Novitio, Romanum iter; alias, quatuor Nesuſiensibus sociis mortem prædixit, viso antea curru per sublime in Collegium quadrigis inuecto. Et prædictio euengium sortita est. Eius vitam, & pietatis exercitationes quasdam breui libello complexus est P. Albertus Koialowicz, qui consuli potest.

Sacram.

tor, quā ob eam quam nactus fuerat literaturæ peritiam scholasticorum albo adscribi, raro modestia documento. Nequid vanitatis admitteret, latine loqui, (quantumuis eam linguam probè calleret) nunquam voluit, nisi grauis necessitas idex torqueret. Nullus unquam æger sub eius curâ inopinatō decessit, quin extremis Sacramentorum præsidii muniretur, illo tempestiuē id procurante. Tranquillè ferebat si coriperetur, tametsi esset ingenij acrioris, quæ certè germani Societatis filij nota in illo laudabiliter eluxit. De gloria illius morte ita scripsi inter heroës & victimas charitatis. Cum pestifero languore domi prostratum quemdam periclitari videret Sebastianus, perennaturâ æternæ vitæ diuturnitate ad huius vitæ despectionem incitatius animatus, quâ sponte suâ, quâ obedientiæ intuitu perlibenter, se in capitib[us] periculum dedit, perstitique fidelis Fratri amicus & seruus, usque dum alterum illum pestilens virus extingueret. Mox & ipse eodem discrimine inuolutus, post suprema Sacramentorum adiumenta, instauratis feruido animo religiosis votis, inter pulchra oscula Crucifixi, & repetita IESV ac MARIA nomina eadem quâ prædixerat horâ, plenus gaudij animam pro Fratre posuit: cum diceret se illâ cogitatione immortaliter exhilarari, quod vitam obedienter vltroque gratis venalem charitati, hoc extrema amoris officio breuiasset.

SEBASTIANVS MENZEL. COAD.

Germanus
Bronz 18.
Aug 1648.
stat. 36.
Soc 15.

MAluit pharmaceuticen apud æ-

Mgros nostros exercere Coadiu-

XXIX.